Domoljubni radio

Portal domoljubnog radija

U fokusu Domoljubnog – 8- IN MEMORIAM – Ivan nam je svima pokazao kako treba poštovati branitelje

Antun Brađašević · Sunday, July 26th, 2020

Približava se dan 5. kolovoz kada će u Kninu i ove godine prigodnim sadržajima biti obilježen Dan pobjede i domovinske zahvalnosti te Dan hrvatskih branitelja RH. Ovaj novinarski prilog posvećujemo hrvaskom braniteljuu **Ivanu Filipoviću Ici** koji je preminuo 14. lipnja ove 2020. godine, a koji je lani sam pošao biciklom od Donje Mahale do Knina i natrag kako bi odao počast svim hrvatskim braniteljima koji su dali svoje živote za oslobađanje Hrvatske.

Na polasku u programu lokalnog „Radio Orašja“ o
svojim razlozima odlaska u Knin tada je rekao:

„Ja sam hrvatski branitelj i 1991.godine uključio sam se u Zbor narodne garde u Hrvatskoj, a 92. se priključio 106.HVO brigadi i poslije IV.Gardijskoj gdje sam ranjen kao načelnik Inženjerije. Puno je mojih prijatelja poginulo u ratu i ovaj pothvat posvećujem njima sa željom da povežem HV i HVO koji su bili jedno i tako treba da ostanu. Imali smo istu želju i isti cilj i vjerujem da i danas slično razmišljamo. Moramo se boriti protiv zaborava i ovo je jedan od načina kako da našim mladima prenesemo istinu o Domovinskom ratu“, naglasio je tada Ivo Filipović – Ica.

Fotografija Radio Orašja – Ivan na startu svojeg putovanja u Knin

I krenuo je u prvoj
etapi dugoj oko 170 km vozeći do Jasenovca gdje je i prenoćio. Druga etapa bila mu je do Slunja, a treća je bila duga oko 155 km. Ta je ujedno bila najzahtjevnija, zbog brda i nadmorske visine. Dana 5.8. ostaje u Kninu gdje je skupa s brojnim braniteljima obilježio spomenute svečanosti. Ondje su ga za televizijsko
javljanje snimili HRTV-ovi novinari kojima je uz ostalo rekao:

„Granice se pomiču. Samo su u glavi granice. Godine 1991. smo imali snage, moramo imati i danas. Moramo se boriti protiv zaborava, moramo prenijeti ovo što se događalo mladim generacijama. „- rekao im je Ivan koji se ondje i fotografirao sa tadšnjom predsjednicom RH **Kolindom Grabar Kitarović**.

Ivan Filipović u društvu predsjednice RH Kolinde Grabar Kitarović

Na povratku iz Knina, Ivan je navratio do svojih prijatelja i poznanika, hrvatskih branitelja **Dražena Đurđevića** i **Arsena Grande** u Novu Gradišku. Tada smo snimili intervju sa Ivanom i obavili fotografiranje pored novogradiškog Spomen obilježja poginulim, nestalim i smrtno stradalim hrvatskim braniteljima, Evo što nam je tada rekao:

„Taj moj put ja sam
odradio u znak odavanja poštovanja za sve naše poginule
branitlje i kao dar mladima kako bi čuvali sjećanje na slavne dane Domovinskog rata. Nema prepreka kada je ljubav prema Hrvatskoj u pitanju. Krenuo sam iz Orašja, bio u Kninu i sada idem natrag kući, no želio sam navratiti tu kod vas u Novu Gradišku zapaliti lampion našim suborcima pored vašeg lijepog spomen obilježja, te sresti moje prijatelje Arsena i mog kolegu isto 100 % invalida Dražane Đurđevića Piku koji je nedavno kupio sličan bicikl kakvog ja imam, pa da malo popričamo i posavjetujemo se.“- rekao je i dodao:

„Nakon trećeg ranjavanja sam postao stopostotni invalid prve kategorije. Zbog bolnice, čestih operacija i liječenja, trenutno živim u Osijeku. Vozim bicikl rukama, a vidite imam i medaljom sv. Benedikta kojeg mi je poklonio gvardijan iz župe Tolisa sa nakanom da me čuva na ovom putu. Ostao sam bez jedne noge, a druga mi je teško oštećena, no put je hvala Bogu protekao u najboljem redu i nisam imao nikakvih poteškoća. Za razliku od bicikla kolege Dražena, moj ima i mali električni akumulator što mi jako dobro dođe kada savladavam veće uspone. Želio bih samo poručiti mladima kako ne bi smjeli nikada zaboraviti kako su našu Hrvatsku stvorili hrvatski branitelji znojem i krvlju, pa sam ovim mojim putem želim svima poručiti kako ne smijemo

kukati i žaliti se na ovo ili ono. Sjetimo se naših heroja. Njima nije bilo teško dati i živote za naš sveti cilj stvaranja slobobne nam Domovine.“-rekao je Ivan.

Arsen Granda Ivan Filipović i Dražen Đurđević

I tako, 5. kolovoza navršit će se točno godinu dana od Ivanovog pothvata i odlaska biciklom za invalide u Knin. Nažalost tužan i tragičan događaj se zbio 14. lipnja kada je Ivan iz Osijeka došao do Dražena Đurđevića u Novu Gradišku kako bi se pripremali i zajedno biciklirali, jer su planirali ove godine zajedno poći u Knin. Nažalost po povratku iz Davora, nedugo nakon što je zapalio lampione u spomen na poginule branitelje u mjestu Vrbje, Ivanu je pozlilo i nedugo zatim je preminuo. Što se toga dana zbilo ispričao nam je njegov prijatelj Dražen. On nam je uz ostalo rekao:

„Ivana Icu Filipovića sam upoznao prošle godine u Lurdu na hodočašću.„Kliknuli smo na prvu” jer smo o mnogim stvarima slično razmišljali. To naše prijateljstvo se odužilo i on je mene nagovorio da si kupim taj bicikl što se pokreće rukama. Njemu je lani umro jedan brat, a ove godine Korona, pa nikako da organiziramo jednu zajedničku vožnju. I tako smo se dogovorili da dođe kod mene tu u Novu Gradišku, da malo vozimo u ovom kraju i pripremamo se za odlazak u Knin. I tako smo dana 14. lipnja ove godine otišli do Strmca, pa do Davora, gdje je on htio vidjeti spomenik poginulim braniteljima i one zastave uz Savu. S nama je bio i **Dado Gašparović** iz biciklističkog kluba

koji je zvao hitnu kad je Ivanu pozlilo. Naime na povratku iz Davora, u Vrbju poslije crkve nakon nekih 100 metara, on je odjednom skrenuo u kanal. Odmah sam ga izvukao, podigao i uspio jedno dva puta povratiti k svijesti. Slušali smo što trebamo raditi dok ne dođe hitna i tako smo postupali. Ja sam ga držao u naručju no vidjelo se u očima da nas napušta. Ipak nekako je smogao snage dečkima sa hitne reći i svoje ime i prezime i podatke. Oni su ga odvezli u novogradišku bolnicu, pa za Slavonski Brod. Ondje su ga tri puta pokušali reanimirati, ali nisu uspjeli i preminuo je. On je rodom iz Orašja a živio je u Osijeku. U Orašju je bila sahrana. Kasnije sam doznao kao je njemu pukla trbušna aorta i da je dobio unutarnje krvarenje. Doktori su mi rekli da je taj tren bio na operacijskom stolu najboljih svjetskih kirurga, da ga ne bi mogli spasiti. Eto nažalost bila je to naša zadnja vožnja. On je lani sam išao u Knin povodom Dana pobjede i domovinske zahvalnosti te Dana hrvatskih branitelja i 24. obljetnice VRO Oluja. Tri dana je biciklirao od Orašja do Knina i tri dana nazad. Navratio je do mene i kad je odlazio i kad se vraćao, malo da se osvježi, napuni baterije i nastavi. Ica je bio jako pozitivna osoba koja je time što je radio pokazao ostalim kolegama najtežim invalidima kako mogu učiniti puno ako imaju snažnu želju i motivaciju. Valja naglasiti kako je on na ta duga putovanja išao potpuno sam i kako je to dobro sve organizirao, ali je neprekidno bio u telefonskom kontatku sa svojom obitelji i prijateljima. U jednom trenutku sam bio ljut što se ta tragedija dogodila baš tu kod nas, što mi je gotovo izdahnuo na rukama, a opet kasnije popričao sa mojom suprugom ona mi je rekla svoj stav. Slažem se s njom da je tako moralo biti i da je tako Bog odlučio da se to dogodi baš tu u Vrbju, da bude sa mnom i tu gotovo pokraj spomenika poginulim hrvatskim braniteljima koje je toliko poštovao, i pokraj crkve.“- rekao je Dražen

Poštovanoj obitelji pokojnog Ivan Filipovića Ice izražavamo najdublju sućut te poručujemo kako nam je bila čast upoznati tog dragog čovjeka, iskrenog i skromnog hrvatskog domoljuba. On je osjetio snažnu potrebu skrenuti pozornost široj javnosti kako teški hrvatski ratni vojni invalidi žive tu sa nama i kako nam imaju što reći. Kako u ratu, tako i tri desetljeća nakon rata, svojom hrabrošću, požrtvovanjem i vlastitim djelima svjedoče kako ne smijemo olako zaboraviti Domovinski rat i ljude koji su dali živote za slobodnu Hrvatsku. Hvala mu i neka mu je laka hrvatska gruda i neka dragi Bog podari njegovoj duši mir i spokoj.

Autor. **Antun Brađašević**

Autora objavljenog sadržaja financijski podržava:
Agencija za elektroničke medije
Agency for Electronic Media

HRT

This entry was posted on Sunday, July 26th, 2020 at 12:05 am and is filed under Aktualno, Branitelji, Nekategorizirano You can follow any responses to this entry through the Comments (RSS) feed. Responses are currently closed, but you can trackback from your own site.